

(1)

Rontorn del rei Martí (30. I. 1958)

Motiu del parlament. No és hora de parlar de les glòries passades, ni d'entretener-nos amb argument. El catalanisme hem passat moltes hores divagant i parlant. És hora d'acció. Però d'accio interna, d'en-carar-se amb responsabilitat del moment. D'explicarnos-nos. D'haver amadurat. Cada un es moraltis concreus històrics. Que no estigué el dia de demà s'ens trobi nens qui ens mostri a dir.

La figura del rei Martí. Com passa per la U⁹ de Catalunya. fill de Pere III, germà de Joan I. La seva vinculació sentimental a Catalunya. L'homenatge del parlament de Pampinyà i de la mort dubiosa i de la vancillançosa.

Rei Martí i el valor de la relació entre el poble. Concepte de la seva situació com a poble d'home lliure. Lliure del patriarca. Idea que aixecava alçapa. Un poble i un rei. Reis lliures i una autoritat. El tractat amb el patriarca. La fidelitat. L'accio de 1520, de llibertat a Catalunya, llibertats humans.

Rei Martí i el sentit munt de marxmalitat. La marxa es defineix allò que el parlament de Pampinyà. Alberis ja la bandera del Principat. L'home barbut immemorada.

Rei Martí i compromiso al camp. La mort del rei Martí. Una altra poble sense monarca. L'estat desapareix de la voce del catalanisme, en el moment del Renaixement. El poble català a la recerca de l'estat. Com l'estat es construeix per la mínima dirigents. Exigència del sacrifici del bandolero grec. Exigència de la col·laboració total.

de l'humanisme i del valor ètic.

Martí I no té d'un valor moral elevat. Vida familiari. Preocupacions religioses. L'exemple d'aquest valor. La seva difusió mai industrial. A la recerca d'un nou nom ètic. El catalanisme com a ètic. Tres com a nivells científica ni romàntica. Ètica simple justicia per a tot, justícia pel poble i pel individu.